

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Nonus. De Excellentiâ & sublimitate Sacerdotij, respectu dignitatis
Regalis, quam superat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](#)

DIES NONUS.

De

*Excellentia, & Sublimitate
Sacerdotij, respectu dignitatis Regalis,
quam superat.*

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, ad quantam dignitatem Sacerdos sit sublevatus, utpote, quæ superat dignitatem Regalem. *Sacerdotum*, inquit S. Jo. Chrysostomus, est *Principatus*. *Hom. 5. cipatus, & venerabilior quoque alio Principate verb. patu.* Sacerdotij Principatus ipso etiam regno *venerabilior & major est.* Ne loquadi. *Do-* ris mihi de purpurâ, nec de diademate, aut *minum.* chlamyde aureâ, hæc enim umbra sunt, vernisque flosculis viliora. S. Clementi plancuit, Sacerdotium tantò esse nobilius, tantumque excedere dignitatem regiam, quanto anima excellentior est quam corpus.

De const. *Quanto anima corpore præstantior est, tanto Sacerdotium excellentius regno, solvit enim aut ligat supplicio vel remissione dignos.* Tametsi l. 2. c. *videas Regem Throno suo insidentem, vestitum auro & gemmis, tota hæc ejus auctoritas* 14. *corpus respicit; & auctoritas Sacerdotis extendit se ad animam. Auctoritas Regis est tota terrena; Sacerdotis autem celestis,* quem-

quemadmodum observat S. Jo. Chrysostomus: *Regi corpora commissa sunt, Sacerdoti Hom. 4.*
anima. Alijsunt termini Regni, alijs Sacerdoti in illud
tij, hoc regnum illo majus est. *Sacerdotij jus è I.S. In*
supernis descendit &c. Regi ea, quæ hic sunt, anno,
commissa sunt, mihi cœlestia: mihi cùm dico quo
Sacerdotem intelligo. Et si ulteriùs videre mortua-
volueris, quantò Sacerdotij dignitas superet us est.
regiam, considera, quod Reges submittant *I. i. de*
capita Sacerdotum manibus, hinc in lege *Sacr.*
veteri, & etiam in novâ Reges inungunturà *14.*
Sacerdotibus, ut adeò opimè S. Petrus insi-
gniverit Sacerdotium titulo regali: *Regale I. Pet.*
Sacerdotium.

2. v. 5.

Considera, quantâ reverentij Sacerdos-
sit prosequendus, quanta ejus auctoritas, &
quantoperè Deo sit obligatus, à quo ad cul-
men tam eximum est evectus.

AFFECTUS.

Non vides, Anima mea, ad quantum
honoris fastigium te Deus elevave-
rit? & tamen adeò teipsam annihilas-
& despicias. Si te demitteres ex verâ humi-
litate, laudanda es, quia verò tam abje-
ctam te geris, & hæc tua demissio provenit
ab exiguae aestimatione, quam de tuo statu
habes, meritò culpanda es. *Vide dignitatem*
tua, & ne obliviscaris propriæ animæ, dum
cura

cura tibi incumbit de aliorum animabus. O mi Deus ! Vix me ipsum capio, dum altâ mente revollo, quantum aestimes Sacerdotes tuos. An non admiror, plûs aestimari coronam clericalem, quam auream in rôgio vertice rutilantem ? Præferri inunctas Sacerdotum manus summorum rotius orbis Monarcharum sceptris ? O quam bonus es mi Jesu, & quam effusè liberalis ! qui Sacerdoti tantam communicas auctoritatem, ut toti Mondo gloriouse imperet. Fcessat auctoritas Regum, sceptra lagonibus æquet, & prono vulnu adoret auctoritatem Sacerdotis, quæ non est creaturæ mortalis, sed Regis Regum. Ah ! Ignosce dulcissime Jesu ! quod hactenus honorem meum non magis observaverim. Confiteor tibi miseriam & ingratitudinem meam ; sustenta debilitatem meam robore gratiæ tuæ, ut perfectè tanto honori correspondere valeam, tibi enim soli & unico servire desidero.

Fructus et proposita.

NE unquam è memoriâ tuâ labatur honor iste & auctoritas, quam Deus in animas tibi concessit, quanto enim magis ponderavis, tanto exstimalaberis ad maiorem tui custodiam, & in virtutibus progressum, cum enim auctoritas tua spiritualis sit,

sit, clarum est, omnia tua ad spiritualia inflectenda esse. Confundere, quod majorem curam impendas commodis corporis quam animae. Disce insuper, nullum tibi laborem recusandum pro salute animarum. Memento, Regem te esse. Reges, inquit S. Jo. Chrysostomus, certant cum Barbaris, tibi certandum cum Demonibus; illi pugnant pro conservatione bonorum terrestrium, tu pro conservatione animatum; Illi, ut defendant regnum terrenum, tu, ut cœleste. Recordare insuper, quod S. Ambrosius in laudem Sacerdotij asserit, *Aurum non tam pretiosius est plumbo, quam regia potestate altior est dignitas Sacerdotalis.* Quibus consideratis, facies propositum, tantæ tuæ dignitati pro virili correspondendi, Deumque pro tantâ gratia incessanter laudandi.

PUNCTUM SECUNDUM.

Considera, quod si Sacerdos polleat titulo Regali, imo ut talis, superet Reges, cum ejus auctoritas ad nobilia objecta se extendat, regnumque ejus sit spirituale, ita, ut sit tanquam Vicarius Christi Iesu, ejusque regnum administret, qui est Rex Regum, & Dominus Dominantium, claram est, summopere ipsi incumbere, ut in omnibus se assimilet Christo.

Con-

*Jo. 18.
v. 36.*

Considera, cùm Regnum Christi non sit de
hoc Mundo, quemadmodum ipsem fassus
est: Regnum meum non est de hoc Mundo, ne-
cessario sequi, regnum Christi & Sacerdotis
totum esse cœleste. Imaginetur sibi jam
Regem terrenum, & consideret, quām is co-
netur ampliare suas ditiones, nec omittat
hujus intuitu se ipsum excitare, ac perpende-
re, quid sc̄i faciendum in regno suo cœlesti,
quam videlicet se abstrahere debeat à rebus
terrenis, cogitationes suas ad cœlestia eleva-
re, fugere omnes vanitates & abhorrire to-
tum, quod Mundum sapit.

Considera, subditos regni tui esse spiri-
tuales, unde semper spiritui invigilandum,
nec alias tuas divitias imaginare, quam gra-
tiam Dei, & virtutes, quibus proinde coope-
randum, omniaq; temporalia conculcanda.

Considera Regnum tuum non esse de hoc
Mundo.

A F F E C T U S.

O Anima mea! dum video te Mundo af-
fixam, dicere omnino non audet:
Regnum tuum non esse de hoc Mundo.
Si elevata es ad custodiā regni cœlestis, car-
ita terræ inhæres? O placeat tibi Deus meus!
ut tandem aliquando perfectè me à Mundo
abstraham! Placeat tibi, O Domine mi! ut
nullas

nullas alias cogitationes nutriam quām cōle-
stes, nec quāram aliud quām spiritualia ! Fa-
teor, mi Deus, stultitiam meam, fateor igno-
rantiam & turpitudinem meam , quam o-
stendi in amplectendo caducas & munda-
nas reculas. O Cor meum ! quām male im-
pendisti amorem tuum , quām fuisti cōcum ,
dum aspexisti pulchritudinem dealbatam ,
intus verò plenam abominatione. An cō-
cum eras , & magis excoēbaris , dum splen-
dores Mundi intuebaris , qui sunt tanquam
venenum, potentijs animæ mortem afferens ?
Desipiebas, O cor meum ! & adhuc desipis,
quoties magis æstimas tenebras quām lucem ,
magis noctem quām diem. Elevate, O A-
nima mea ! elevare & aspice lucem cōeli, in-
tuere Paradisum , & considera , Reginam te
esse , regnum tamen tuum non esse de hoc
Mundo , non temporale aut transitorium ,
sed spirituale & æternum. Spiritui igitur,
rebusque spiritualibus intenda.

Fructus & proposita.

Cum Sacerdos probè consideraverit ,
quomodo ratione suæ dignitatis &
officij teneatur vivere à Mundo ab-
stractus, & ita, ac si mortuus esset, mors ta-
men ista nondum pérfectas radices in corde
suo egerit , curam adhibebit, ut eam modo

I i

pérfe-

perfectissimo cordi suo inserat. Studeat de terrenis illis contemptum & nauseam sibi parere. Fugiat omnes occasiones, quæ ad terrena allicere possunt. Recordetur, quod spes suæ in Deo sint collocatæ, totumque suum imperium & potestas à Deo dependeat, nec sibi competere potestatem nisi spiritualem, ut ad eò necesse sit, totis viribus spiritui invigilare. O quām detestandum est! vide Sacerdotes, qui, contempto suo gradu, negligētāque obligatione, semper terrenis inhiant cogitationib⁹, & operibus suis ad corradendas pecunias, ditandasque suas domos insistunt, de cœlestibus aut de animarum salute nihil solici. O quām tales excæcati Sacerdotes omnino non possunt dicere: *Regnum meum non est de hoc Mundo*, cùm nauſeant super cœlesti manna, & quarant cibos corporales, in comedationib⁹ & potationibus non sine scandalo frequentissimi. Ah ſcias, mi Sacerdos, & certō teneas, quod dum in vitâ es de hoc Mundo, periturus quoque ſis cum Mundo, & perditurus regnum cœleſte, quod utique meritò te deterreat.

PUNCTUM TERTIUM.

Considera excellentiam & dignitatem Sacerdotum, nonsolū quod sint exaltati (quemadmodum in prioribus vidisti) & superent Reges terrenos, sed, quod

quod insuper speciosissimis honorum titulis
 à Deo sint condecorati: Evolve Vetus Te-
 stamentum, & invenies eos Angelos fuisse
 nuncupatos. Ita Malachiæ cap. 2. *Angelus Do-*
mini exercituum est. Quia, quemadmo-
 dum Angeli sunt Ministri Dei electi, per
 quos populis innotescat voluntas Dei, ita
 mediantibus Sacerdotibus explicatur ani-
 mabus voluntas divina seu lex & præcepta.
 Alter titulus Christo eos comparat: *Nolite 1. Pa-*
tangere Christos meos. Christus enim signi-
 ficat *Unctus*; cùm igitur Sacerdos exteriùs *16.*
 inungatur, ut indicetur inunctio interior &
 divina, quâ abundavit supremus Sacerdos
 Christus Iesus, hinc merito eundem titulum
 sibi vendicant. Quod si Novum Testamen-
 tum consulueris, in Matthæo habebis. *Vos*
estis sal terre, & lux Mundi. Quia, quemad-
 modum sal condit insipida & reddit palato
 accepta, ita Sacerdotibus incumbit, dispo-
 nere populum, ut cum gustu & aviditate
 pietati & virtutibus inhient, vel, quemad-
 modum Sal impedit corruptionem rerum
 humidarum, eas exsiccando; ita Sacerdo-
 tes debent invigilare, ne fideles ad vitia à
 naturâ proclives corrumpantur per perva-
 sos mores. Lux Mundi sunt, quia bonis
 exemplis debent illuminare animas, & eas-
 dem luce sanctarum operationum deducere
 seu dirigere in viam Paradisi.

II 2

Con-

Considera etiam, quod vocentur coadjutores Dei, quemadmodum S. Paulus hoc

1. Cor. 3. titulo insignivit: *Dei adjutores sumus*. Quia

debent concurrere ad salutem animarum, al-laborando semper, ut Dei vestigia sectentur, secūs minimè *adjutores Dei*, sed Dæmonis futuri. Considera denique, quod vocati fuerint homines Dei, & ejus Legati: ita idem

2. Cor. S. Paulus: *Legatione pro Christo fungimur*.

Innuendo, quod, quemadmodum Legatus nil aliud cogitat quam negotia sui Principis, quomodo ea adoptatum exitum perducere velit; ita Sacerdos totum suum studium im-pendere debet, quomodo honorem Dei pro-movere, sedes æthereas plurimo animarum lucro implere, virtutes implantare, & vitam Christianam introducere velit.

3.

AFFECTUS.

Cur, O mi Jesu! non des nomen meum de libro Electorum tuorum? Nō si utique, quam indignè nomen Sacer-dotis hucusque portaverim. Ah! O quan-tæ! O quantæ sunt tuæ gratiæ, Jesu mi dulcisime, quas communicâsti mihi! & ego O quam tepidè eisdem respondi! Ah Pater in-dulgentiarum miserere mei indignissimi fa-muli tui. Sal sum infatuatum, lumen defi-ciens, unde perverso meo exemplo nec con-

dio,

dio, nec illumino fideles tuos. Omiserum
me & indignum omni honorifico titulo! O
Anima mea! En, assumpta es in Angelum, in
Christum, in Dei adjutorem, & tamen nihil
agis, quæ tituli isti requirunt. Pudeat te,
ingemisce & dole. O Deus! quām dispi-
cet mihi non respondisse tanto honori,
quem mihi communicasti. Revoco jam &
detestor medullitūs, ac plenā voluntate o-
mnem meam actionem divinæ tuæ voluntati
contrariam. Auxilium tuum super me, O
mi Iesu! quia sine te deficiunt vires meæ.
*Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neque
despicias me Deus salutaris meus.*

Fructus & proposita.

NIhil fructuosius præstabis, optime Sa-
cerdos, quām si verba Christi dili-
gentissimè consideraveris: *Vos estis
sal terræ.* Magnum quid & summè honori-
ficum hoc est, ô Sacerdos, sed ecce! *Si sal
evanuerit, in quo salietur?* expelletur à præ-
sentiâ Dei, & concubabitur in æternum à
Dæmonibus. *Vos estis lux Mundi.* Quod si
hanc lucem vertatis in tenebras per peccata
vestra, quis obsecro illuminabit populum?
nunquid iterum digni eritis, O Sacerdotes!
qui projiciamini in tenebras exteriores, ubi erit
fletus & stridor dentium? fungimini legatio-

Li 3

ne pro

ne pro Christo & tamen honorem ejus tam pa-
rum curatis, toti in commoda vestra intenti.
Quid non supplicij vos exspectabit? Consi-
dera hæc frequenter, mi Sacerdos, & quæ
occasions emendandi vitam tuam ad nor-
mam & præscriptum Christi Iesu æterni
Magistri tui, stude non tantum bonus sed
perfectus esse Sacerdos.

DIES DECIMUS.

*De Bonitate, Perfectione, &
magnâ Sanctitate, qua eminere debet
Sacerdos.*

*Eruitur hæc doctrina ab ijs, qua
suprà dicta sunt.*

PUNCTUM PRIMUM.

INfinitæ sunt rationes & motiva, quæ obli-
gant Sacerdotem ad vitam sanctam &
perfectam, solum quippè Sacerdotis no-
men divinum quid & cœleste sonat, quemad-
modum placuit Concilio Sardicensi: *Divi-
num atque in primis venerandum Sacerdo-
nomen*, & hoc ex eo utique capite, quod nec
tractet, nec occupatus sit Sacerdos in alijs
quàm cœlestibus, uti observavit S. Jo. Chry-
sostomus: *Sacerdotium in terra quidem pera-
dotio. gitur, sed in cœlestium ordinem revocatur.* S.
Bernar-

*l. 3. o.
Sac.*

